

แบบทดสอบก่อนบทเรียนเรื่อง กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

๑. กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าเป็นผลงานการประพันธ์ของกวีท่านใด

- ก. เจเด โรว์ลิ่ง ข. ทอมัส เกรย์
ด. แदन บราร์น ง. จอห์น แฮมพ์เด็น

๒. กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าใช้สัญลักษณ์ใดแทนความตาย

- ก. นกแสก ข. ดาวมืด
ด. เสียงเรไร ง. เสียงระฆัง

๓. แนวคิดหลักของกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าคือข้อใด

- ก. ทุกชีวิตมีความเสมอภาคกัน
ข. ชำนาญเป็นผู้ที่ปลุกข้าวเพื่อเลี้ยงชาวโลก
ด. ทรัพย์สิน สมบัติ เงินทองล้วนแต่เป็นของนอก

กาย

ง. ทุกชีวิตมีความตายเป็นที่พึง ความตายจึงเป็นเรื่องธรรมดาของโลก

๔. ลักษณะบังคับของกลอนดอกสร้อย คำที่ ๒ ของวรรคแรกคือคำใด

- ก. เอ ข. เอ๋ย ด. เฮ้ย ง. เออ

๕. คำประพันธ์ข้อใดที่กวีกล่าวถึงความพอเพียงในการดำเนินชีวิต

ก. อุทิศสิ่งซึ่งสร้างตามทางธรรม
ของผู้ที่ผู้นี้แก่ผู้เอย

ข. ไม่มีใครได้ช่วยเหลือสักคน

ยอมบานหล่นเปล่าตายมากมายเอย

ด. สันโดษดับฟุ้งวาทะยานใจ
ตามวิสัยชำนานเยือกว่าเอย

ง. แหล่งหลุมหลุมกลืนสลดระทดใจ
เรายังไถลหลุมนั้นทุกวันเอย

๖. "ใครจะยอมละทิ้งซึ่งสิ่งสุข
เคยเป็นทุกข์หวนเอยเสียได้ง่าย

ใครจะยอมละแดนแสนสบาย

โดยไม่ซำดดาไฟ้อลัยเอย"

คำประพันธ์นี้กล่าวถึงการเสนอสาระสำคัญเกี่ยวกับเรื่องใด

- ก. ให้ดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุขตลอดไป
ข. มนุษย์ควรรู้จักปล่อยวางสิ่งต่าง ๆ ในชีวิต
ด. การละทิ้งซึ่งความสุขก่อให้เกิดความทุกข์
ง. สังคมหลงมัวเมาในกิเลส

๗. "ศพเอยศพไฟร์ ไม่มีใครขึ้นซื้อระบือชาน
ไม่เกรงใครนินทาว่าประจาน ไม่มีการจาริกบันทึกคุณ
ถึงบางที่มั่งเป็นอย่างเล็ด ก็ไม่ฉูดฉาดเชิญประเสริฐสุนทร
พอเตือนใจได้บ้างในทางบุญ เป็นเครื่องหนุนนำเหตุสังเวชเอย"
กวีกล่าวด้วยน้ำเสียงอย่างไร

ก. ปลงตก ข. เดียดแด่น ด. ดูกูกดุนมึน ง. เยาะเย้ย

๘. กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้ามีความดีเด่นในด้านใดที่สุด

- ก. เลือกสรรคำที่ไพเราะ
ข. สำนวนโวหารกินใจ
ด. เตือนสติมนุษย์ทุกคน
ง. มีสัมผัสแพรวพราว

๙. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

- ก. เนื้อหามุ่งแสดงความไพเราะของการใช้คำ
ข. เน้นการพรรณนาเกี่ยวกับความอ้างว้างของทุ่งนา
ด. เป็นกวีนิพนธ์ขนาดสั้นที่มุ่งแสดงความคิดของกวี
ง. กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้ามาจากต้นฉบับแปล

๑๐. จากเรื่องกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าเกิดขึ้นที่ใด

- ก. ชนบทในประเทศไทย ข. ป่าช้าของวัดชนบท
ด. วัดโบราณ ง. ธรรมชาติในป่า

